

Arrest

nr. 73 153 van 12 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN ZELE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Bakongo etnie. U stelde te zijn geboren en getogen in Bucu Zau, Cabinda. Toen u drie jaar was, overleden uw ouders bij een mijnontploffing. Sindsdien leefden u en uw zus te Bucu Zau bij (B.), een vriendin van uw moeder. Elf jaar geleden huwde u met Papy (S.), eveneens een Mukongo uit Cabinda. Jullie hebben twee minderjarige zonen. Uw echtgenoot werkte bij de politie in Bucu Zau. In november 2010, kwamen agenten van de politie uw huis onderzoeken. In een koffer onder jullie bed, vonden ze wapens, kledij en vlag van de Cabindese bevrijdingsbeweging FLEC. U wist niet dat uw man bij het FLEC was en deze zaken thuis bewaarde. Uw man werd opgepakt en meegenomen naar een u onbekende plaats. Sindsdien hebt u geen nieuws over het lot van uw partner. Twee uur na de arrestatie van uw man, kwamen dezelfde

agenten opnieuw naar uw huis om u op te pakken op verdenking van betrokkenheid bij het FLEC. U werd vastgehouden in de Jabi gevangenis te Cabinda stad gedurende vier maanden. U werd er ondervraagd over het FLEC en uw man. U verklaarde naar waarheid zelf niet betrokken te zijn bij het FLEC en niets te weten over uw man's activiteiten voor het FLEC. U werd geslagen en meermaals verkracht. U liep verwondingen op. Na drie maanden detentie, kreeg u bezoek van (P.), een politiebewaker en vriend van uw man. Hij kocht de bewakers om en haalde u uit de gevangenis. Hij bezorgde u een Cédula Pessoal en bracht u per vliegtuig naar Luanda, waar u drie dagen verbleef in de wijk Palanca. Jullie reisde op 3 en 4 april 2011 per vliegtuig naar België met gebruik van andermans paspoort. U vroeg op 5 april 2011 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

Uw herkomst uit Buco Zau in Cabinda en uw vermeende politieke problemen aldaar zijn ongeloofwaardig. In strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, stelde u dat Buco Zau een provincie is en Cabinda (enkel) een stad (zie gehoorverslag CGVS, p.2 en 5; zie informatie in het administratief dossier). U vernoemde Cabinda als een stad en Tchiowa als een andere stad; u kende Tchiowa niet als de andere benaming voor de hoofdstad Cabinda van de provincie Cabinda (p.2, 5 en 6). U bleek Mayombe en Necuto, belangrijke en bekende plaatsen in de streek van Buco Zau, niet te kennen (CGVS, p.6). U kende de benaming niet van de luchthaven van de Cabindese hoofdstad, terwijl u wel de benaming van de luchthaven in de Angolese hoofdstad Luanda kende (CGVS, p.5). Er mag nochtans verwacht worden dat ook ongeschoolde Cabindezen voornoemde basiskennis bezitten. Verder bleek u het FLEC nauwelijks te kunnen duiden en nog nooit te hebben gehoord van de verwante Cabindese politieke beweging Mpalabanda (CGVS, p.3 en 6). U vernam via het televisiejournaal over de recente aanslag van het FLEC in Cabinda op een bus met voetballers, maar u herinnerde zich geen andere aanslagen of conflicten tussen FLEC en het Angolese regime (CGVS, p.6).

Met betrekking tot uw vervolgrelaas, valt op dat u verklaarde dat uw echtgenoot voor de politie in Buco Zau werkte, maar niet kon preciseren wat zijn functie was of welke zijn concrete beroepsactiviteiten waren (CGVS, p.6). Zijn vriend (P.) die u uit detentie zou gehaald hebben en naar België gebracht hebben, zou als bewaker voor de politie werken, maar meer kon u hierover ook niet vertellen (p.4). U wist evenmin te verklaren hoe (P.) u terugvond in een gevangenis in Cabinda stad (p.4). Het is overigens bevreemdend dat u met (P.) geheel niet sprak over het lot van uw gearresteerde echtgenoot, aangezien u anderzijds stelde dat (P.) een vriend was van uw man en bij de politie werkte zoals uw man (p.2, 4 en 5). U kon ook geen toelichtingen verschaffen over de identiteit van de lokale politie die eerst uw man en vervolgens uzelf thuis arresteerden (p.2). Hetzelfde geldt voor de agenten of bewakers die u tijdens uw detentie mishandelden en misbruikten (p.4). U wist evenmin waarom uw celgenoten gedetineerd werden (p.3). Uw onwetendheid en vage verklaringen laten toe te besluiten dat niet alleen uw herkomst uit Cabinda maar ook uw daarmee verbonden vermeende politieke problemen niet aannemelijk zijn.

De door u ingeroepen politieke en etnische problemen in Angola zijn ongeloofwaardig. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Angola waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofd op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

Het door u voorgelegde identiteitsdocument en de medische documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande overwegingen en vaststellingen. Het gaat vooreerst om een Angolese Cédula Pessoal, afgeleverd in 2009 te Cabinda. De authenticiteit van dit identiteitsdocument is op zich twijfelachtig, aangezien u zelf verklaarde dat u een andere eigen Cédula bezat en niet weet hoe uw reisbegeleider, die u dit document bezorgde bij vertrek op de luchthaven van Luanda, dit document bekwam (CGVS, p.5). Na het gehoor door het Commissariaat-generaal legde u nog per fax van 6 oktober 2011 de volgende medische documenten neer: een schrijven van Dr. J. (V.E.) van 20 juni 2011 aan dokter (Pet.D.) en dokter (M.Bu.) van het opvangcentrum in Wingene, waarin gesteld wordt dat bij een controleonderzoek een rectovaginale fistel werd aangetroffen waar u bij navraag geen last van zou hebben; een schrijven van 19 september 2011 vanwege dokter (V.E.) aan voornoemde collega's waarin hij verklaard dat u onderzocht werd wegens onderbuikspijns en dat bij gynaecologisch onderzoek geen aanwijzingen zijn gevonden voor uw vage klachten. Er dient opgemerkt te worden dat de omstandigheden waarin u de fysieke letsels verklaarde te hebben opgelopen - i.c. tijdens een verblijf in de gevangenis omwille van de betrokkenheid van uw echtgenoot bij het FLEC - niet waarachtig werden bevonden en dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat het specifieke letsel dat u vertoont - i.c. rectovaginale fistel - diverse (ook niet geweld-gerelateerde) oorzaken kan

hebben. Bijgevolg is het verband tussen de letsels die u vertoont en de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet overtuigend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel, in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan verweerder opgelegd door “de Wet van 29 juli 1991” betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij meent dat de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn gezien zij feitelijk onjuist zijn, falen naar recht en bijgevolg deze beslissing niet kunnen dragen. Uit de gebrekkige motivering van de bestreden beslissing blijkt dat zij, “zeker gelet op de zorgvuldige afweging van de belangen van verzoekster”, niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid.

In eerste instantie wijst verzoekster erop dat verschillen in de interpretatie en/of betekenis van het Portugees kunnen voorkomen wanneer dit wordt getolkt, alsmede dat de terminologie die in onze contreien wordt gehanteerd door haar niet goed gekend is. “Verzoekster heeft telkens wanneer het voor haar mogelijk was, gewezen op een mogelijk verkeerde interpretatie en vertaling”. Daar zij enkel het Portugees machtig is kon zij echter onmogelijk alle discrepanties tussen wat zij vertelde en wat genoteerd werd opmerken. “In casu heeft verzoekster enkele keren opgemerkt dat de interviewer haar verklaringen verkeerd begrepen heeft en genoteerd”. Zo ook is er blijkbaar een discrepantie geweest betreffende haar verklaringen in het kader van de vragen over haar woonplaats en provincie. De vermeende tegenstrijdigheid die ter zake wordt opgeworpen komt neer op een communicatief misverstand dat “wellicht” zijn wortels vindt in “o.m.” de manier van vraagstelling door de tolk en het gebruik van terminologie waarvan verzoekster de inhoud niet goed kent.

Verzoekster heeft verklaard dat zij is geboren in de stad Buco Zau en dat Cabinda een stad is, hetgeen ook blijkt uit haar verklaring dat zij werd gedetineerd in de Jabi-gevangenis in Cabinda stad. Gezien Cabinda zowel een stad als een provincie is ontstond verwarring bij verzoekster, die slechts tot het tweede leerjaar naar school ging, nooit geografische kennis kon opdoen en de inhoud van de gehanteerde begrippen niet kreeg aangeleerd. Zij leerde nooit lezen, schrijven of tekenen en kon geen kaart van de provincie op papier zetten. Bovendien is zij geboren en getogen in Buco Zau en verliet zij deze plaats zelden zodat zij weinig tot geen kennis heeft van haar provincie en de verschillende steden. Dit verklaart ook waarom zij Maiombe en Necuto niet bij naam kende. Verzoeksters raadsman heeft aan het einde van het interview gewezen op een mogelijk verkeerde interpretatie omtrent dit punt. Aangaande de term Tchiowa verklaart verzoekster dat haar geenszins werd gevraagd of zij wist dat dit een andere naam was voor de stad Cabinda zodat zij ervan mocht uitgaan dat zij dit niet moest meedelen. Voorts kende zij de ‘speciale benaming’ van de luchthaven van Cabinda niet omdat deze geen speciale naam heeft en gewoon bekend staat als ‘luchthaven van Cabinda’.

Volgens verzoekster is het logisch dat zij geen grondige kennis bezat van het FLEC, de identiteit van de politieagenten die haar oppakten, haar bewakers en haar celgenoten, alsmede dat zij geen navraag deed omtrent de toestand van haar echtgenoot. Zij was voor de huiszoeking in november 2010 niet op de hoogte van de activiteiten van haar man voor het FLEC. Ook wist zij niet door welke personen zij werd opgepakt doch wist zij enkel dat het om een soort ‘politie mannen’ ging. Uit het gehoor blijkt dat verzoekster de plaatselijke leider van Buco Zau kon noemen doch voor het overige weinig wist over politiek. Dit is logisch aangezien zij nooit een degelijke opleiding genoot en haar kennis zich beperkte tot hetgeen zij oppikte in het dagelijkse leven. Tevens is het normaal dat zij niet kon antwoorden op de – overigens vage – vragen omtrent de identiteit van haar bewakers en celgenoten. Zij werd door beide verkracht en aangerand en vreesde dat het erger zou worden indien zij vragen zou stellen. Bovendien werd zij ook gedurende een drietal dagen meermaals verkracht door P., die haar meedeelde haar slechts te zullen helpen indien hij zijn lichamelijke lusten op haar mocht botvieren. Vragen over haar man durfde zij niet te stellen uit schrik harder te zullen worden aangepakt.

Verzoekster betwist de motivering aangaande haar documenten. Zij stelt haar originele Cédula Pessoal tijdens het interview te hebben voorgelegd. Men heeft haar verklaringen hieromtrent tijdens het interview

verkeerd geïnterpreteerd en hieruit verkeerde conclusies getrokken. Zij heeft enkel meegedeeld dat zij dit document kreeg van P. doch niet wist hoe hij hieraan was gekomen. Zij ging ervan uit dat P. dit document ging ophalen bij haar moeder. Verzoekster is formeel dat zij nooit heeft aangegeven dat dit haar eigen Cédula Pessoal niet zou zijn. Het feit dat dit document pas werd afgeleverd in 2009 speelt geen rol. Daarnaast legde verzoekster medische documenten neer waarin een rectovaginaal letsel werd vastgesteld. Dit vloeit voort uit de verkrachtingen waarmee zij werd geconfronteerd en waarbij gebruik werd gemaakt van objecten en voorwerpen. Dat zij op heden minder klachten heeft doet geen afbreuk aan de oorzaak ervan. Verweerder beperkt zich tot de stelling dat het letsel diverse oorzaken kan hebben, zonder duidelijkheid te verschaffen over wat dan precies de oorzaak zou zijn.

2.1.2. Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Zij stelt dat zij voldoet aan de criteria om als vluchteling te worden erkend in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en toetst het door haar aangevoerde feitenrelaas aan voormelde criteria en aan artikel 48/3, § 5 van de vreemdelingenwet.

Voorts citeert zij artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt zij dat zij bij een terugkeer naar Angola (Cabinda) het voorwerp kan uitmaken van foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en bestraffing, zoals hoger reeds weergegeven.

2.2.1. De door verzoekster aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Daar waar verzoekster gewag maakt van een afweging van haar belangen, dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging hiervan jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.3. Daargelaten dat verzoekster niet preciseert welk artikel van de voormelde wet van 29 juli 1991 *in casu* geschonden zou zijn, heeft de formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van deze wet, tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Derhalve voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom een kandidaat-vluchteling al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle

elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij ter staving van haar voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor haar algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt nog des te meer daar zij dienaangaande ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zij kon immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet preciseren met welke vliegtuigmaatschappij zij vanuit Angola naar Kongo zou zijn gereisd noch met welke vliegtuigmaatschappij zij vanuit Kongo naar België zou zijn gereisd (administratief dossier, stuk 15, verklaring, nr.35).

Verzoekster legde daarenboven frappant tegenstrijdige verklaringen af inzake het overlijden van haar ouders. Zo beweerde zij bij de DVZ dat haar ouders in een auto-ongeval zouden zijn overleden toen zij negen jaar oud was (*ibid.*, nr.11-12). Bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) beweerde verzoekster echter dat haar ouders reeds zouden zijn overleden wanneer zij drie jaar was, alsmede dat zij zouden zijn omgekomen op een landbouvveld toen een mijn ontplofte (administratief dossier, stuk 3, p.2).

Verzoekster maakt bovendien, gelet op de informatie in het dossier (administratief dossier, stuk 22: landeninformatie) haar voorgehouden afkomst van Bucu Zau in Cabinda in het geheel niet aannemelijk.

Zo wist zij niet dat Bucu Zau een stad is in de provincie Cabinda. Evenmin wist zij dat Tchiowa een andere benaming is voor de hoofdstad Cabinda van de provincie Cabinda. Verzoekster gaf immers aan: *"Cabinda is een stad. Bucu Zau is een provincie"*. Wanneer haar erop werd gewezen dat Cabinda tevens een provincie is en dat Bucu Zau een stad is die in deze provincie is gelegen, antwoordde verzoekster: *"Nee, Bucu Zau is de provincie en Cabinda is een stad... Er zijn ook andere steden daar, zoals Tchiowa"* (administratief dossier, stuk 3, p.2). Even verder verklaarde verzoekster eenduidig dat Tchiowa een stad is die is gelegen tussen Bucu Zau en de stad Cabinda. Voorts ontkende zij nogmaals dat Bucu Zau een stad is in de plaats van een provincie. Gevraagd wat zij dan verstond onder een provincie gaf zij slechts aan niet te hebben gestudeerd en de andere provincies in Angola bleek zij evenmin te kunnen geven (*ibid.*, p.5). Verzoekster verklaarde tevens nogmaals dat Tchiowa een stad achter Bucu Zau is en situeerde deze op ongeveer dertig minuten met de wagen, terwijl zij eerder Cabinda op een afstand van veertig minuten met de wagen situeerde (*ibid.*, p.2, 6). Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet op de hoogte bleek omtrent de basisindeling in provincies en steden in haar land en regio van herkomst, noch van het feit dat Bucu Zau een stad is in de provincie Cabinda, noch van het feit dat Tchiowa een andere benaming is voor de stad Cabinda, nochtans de hoofdstad van de provincie Cabinda. Dat zij het moeilijk had met de terminologie kan bezwaarlijk een verklaring bieden voor het voorgaande. Vooreerst blijkt uit het voormelde dat zij aanvankelijk zelf spontaan het onderscheid maakte tussen de begrippen 'stad' en 'provincie'. Bovendien blijkt uit haar verklaringen hoe dan ook duidelijk dat zij niet wist dat Bucu Zau in (de provincie) Cabinda ligt en dat zij dacht dat de stad Cabinda in (de provincie) Bucu Zau ligt, hetgeen manifest onjuist is. Daar waar verzoekster in onderhavig verzoekschrift laat uitschijnen dat zij op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat Tchiowa een alternatieve benaming is voor de stad Cabinda doch niet zou hebben geweten dat zij dit moest meedelen, dient te worden opgemerkt dat dit, gelet op de duidelijke aard van haar hoger aangehaalde verklaringen, kennelijk grondslag mist.

Verder bleek verzoekster Maiombe en Necuto, nochtans belangrijke en bekende plaatsen in de streek van Bucu Zau, niet te kennen. Gevraagd of zij Maiombe kende, antwoordde zij: *"Ken ik niet. Misschien is het een wijk in Tchiowa?"* en gevraagd of zij al had gehoord van Necuto, stelde zij: *"Nee, ken ik niet"* (*ibid.*, p.6). Dat zij niet vaak Bucu Zau verliet kan daarbij hoegenaamd niet verklaren waarom zij, gelet op haar voorgehouden herkomst, nog nooit van voormelde gekende en nabijgelegen plaatsen heeft gehoord.

Verzoekster kon evenmin de naam geven van de luchthaven van Cabinda. Dat zij de 'speciale benaming' hiervan niet kent omdat deze geen specifieke naam heeft, doet hieraan geen afbreuk. Er werd aan verzoekster immers geenszins gevraagd naar een 'speciale benaming' voor deze luchthaven, doch er werd louter gevraagd: *"Naam van luchthaven van Cabinda?"*. Verzoekster kwam niet verder dan te stellen: *"Ik herinner me naam niet, het was donker"* (*ibid.*, p.5). Redelijkerwijze kan worden

aangenomen dat zij, indien de luchthaven van Cabinda gewoon bekend staat als 'luchthaven van Cabinda', bij machte zou zijn dit aan te geven bij het CGVS, te meer daar zij alvorens het land te verlaten vanuit deze luchthaven naar Luanda zou zijn gereisd.

Daarenboven kon verzoekster nauwelijks enige duiding geven omtrent het FLEC (*ibid.*, p.3), hetgeen nog des te meer klemte daar zij omwille van vermeende banden met deze organisatie beweert te worden vervolgd door de Angolese overheid zodat redelijkerwijze kon worden verwacht dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd. Voorts verklaarde zij enerzijds dat er constant conflicten en gevechten plaatsvonden tussen het FLEC en de Angolese overheid, doch kon zij anderzijds slechts één voorbeeld geven waarbij een bus met voetballers werd aangevallen in Cabinda. Zij kon daarbij niet preciseren waar deze aanval precies plaatsvond. Voor het overige kon zij geen andere gevechten of aanslagen melden waarbij het FLEC betrokken was (*ibid.*, p.6). Ook over de Cabindese politieke beweging Mpalabanda bleek verzoekster in het geheel niets te weten. Gevraagd of zij hiervan al had gehoord, antwoordde zij: *"Is dat niet een wijk in..."*. Wanneer haar vervolgens werd gevraagd of zij nog nooit had gehoord over de organisatie Mpalabanda, stelde zij: *"Ken ik niet"* (*ibid.*). Verder gaf verzoekster weliswaar de naam van de regeringsleider in Buco Zau, doch kon zij niet preciseren sedert wanneer deze ongeveer aan de macht was en kon zij evenmin de naam geven van andere lokale leiders in haar voorgehouden regio van herkomst Buco Zau (*ibid.*, p.6).

Dat de voormelde vaststellingen te wijten zouden zijn aan vertaalproblemen of aan mogelijke verschillen in de interpretatie of betekenis van het Portugees kan niet worden aangenomen. Bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS werd aan verzoekster gevraagd of zij de tolk begreep en werd er verduidelijkt dat zij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden (administratief dossier, stuk 3, p.1). Verzoekster maakte, in tegenstelling met de bewering dat zij *"telkens wanneer het voor haar mogelijk was, (...) op een mogelijk verkeerde interpretatie en vertaling"* zou hebben gewezen, nergens gedurende het gehoor ook maar enige melding van problemen inzake de vertaling of communicatie. Evenmin vindt haar bewering dat zij *"enkele keren"* zou hebben opgemerkt dat de interviewer haar verklaringen verkeerd heeft begrepen en genoteerd enige steun in het gehoorverslag. Noch verzoekster, noch de advocaat die haar bijstond tijdens het gehoor, maakte daarenboven ook maar enige opmerking omtrent de vertaling of communicatie wanneer hen aan het einde van het gehoor de kans werd geboden bijkomende opmerkingen te formuleren (*ibid.*, p.8). Verzoekster toont bovendien geenszins aan de hand van concrete elementen aan dat of welke van haar verklaringen foutief zouden zijn vertaald, begrepen of neergeschreven doch beperkt zich ter zake tot het opwerpen van een aantal niet-gestaafde en louter hypothetische beweringen als zouden er verschillen in interpretatie en/of betekenis *"kunnen"* voorkomen of dat het communicatief misverstand *"wellicht"* zijn wortels zou vinden in *"o.m."* de vraagstelling door de tolk en het gebruik van terminologie die zij niet kende. Het uiten van dergelijke hypothetische en algemene beweringen, zonder deze aan de hand van concrete elementen uit te werken, en dit na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing, is niet ernstig. Bovendien zijn verzoeksters verklaringen, zoals hoger aangehaald, duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Uit het gehoorverslag blijkt dat het gehoor op een normale wijze is geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid.

Voor zover verzoekster haar gebrek aan kennis omtrent haar voorgehouden regio van herkomst tracht te vergoelijken door te verwijzen naar haar laag- of niet-geschoold profiel dient te worden opgemerkt dat dit profiel de voormelde aperte lacunes in haar kennis niet kan verklaren. Ook van een laaggeschoold persoon mag worden verwacht dat deze enige basiskennis vertoont inzake de regio waar deze stelt te zijn geboren en getogen. De hoger aangehaalde, aan verzoekster gestelde vragen betreffen eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent de regio waar zij haar hele leven stelt te hebben gewoond (*ibid.*, p.2). Bijgevolg kon van haar wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat zij dienaangaande een meer gedegen kennis zou vertonen en kan, daar zij niet bij machte bleek te antwoorden op deze vragen, geen geloof worden gehecht aan haar voorgehouden afkomst van Buco Zau in Cabinda.

De geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde afkomst van Buco Zau in Cabinda wordt nog verder ondermijnd doordat zij tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de Cédula Pessoal die zij neerlegde om deze afkomst te ondersteunen (administratief dossier, stuk 21: documenten; rechtsplegingdossier, stuk 1). Bij het CGVS verklaarde zij duidelijk dat het neergelegde document door P. werd bekomen en niet haar eigen Cédula Pessoal betrof, daar waar zij aangaf: *"Hij zorgde daar zelf voor. Ik had eigen Cedula thuis achtergelaten en het zal er nog liggen"* (administratief dossier, stuk 3, p.5). In het onderhavige verzoekschrift beweert zij echter, na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing waarin wordt aangegeven dat de authenticiteit van dit document twijfelachtig is gelet op haar verklaringen bij het CGVS, dat het door haar neergelegde document wel degelijk haar originele Cédula Pessoal betreft, beweert zij dat P. deze ging ophalen bij de vriendin van haar moeder en ontkent zij dat zij ooit zou

hebben aangegeven dat het neergelegde document niet haar eigen Cédula Pessoal zou zijn (rechtsplegingdossier, stuk 1, p.8). Dat het voormelde te wijten zou zijn aan een verkeerde interpretatie van haar verklaringen kan niet worden aangenomen. Verzoeksters hoger geciteerde verklaringen zijn duidelijk en geenszins voor interpretatie vatbaar. Zij gaf bij het CGVS aan dat zij haar eigen Cédula Pessoal thuis achterliet en voegde hieraan in duidelijke bewoordingen aan toe te denken dat dit nog steeds thuis lag. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar *“haar originele Cédula Pessoal”* die werd voorgelegd, verklaarde verzoeksters raadsman ter terechtzitting dat het niet het originele document betrof doch wel de kopie van het origineel.

Aangezien, gelet op het voorgaande, geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden afkomst van Bucu Zau in Cabinda, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die zij aldaar beweert te hebben ondervonden.

Daarenboven legde verzoekster tegenstrijdige verklaringen af inzake de plaats waar zij ingevolge de activiteiten van haar echtgenoot voor het FLEC zou zijn gedetineerd. In de vragenlijst stelde zij: *“Ik werd opgepakt door de politie van Bucu Zau in november 2010. Ik werd vastgehouden tot 31.03.11 in het politiebureau”* (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst, p.2). Bij het CGVS beweerde zij echter dat zij, nadat zij werd opgepakt door de politie van Bucu Zau, naar de gevangenis werd gebracht en preciseerde zij dat zij werd gedetineerd in de *“Gevangenis Jabi in de stad Cabinda”* (administratief dossier, stuk 3, p.3). Dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats waar zij meer dan vier maanden opgesloten zou hebben gezeten ondergraaft manifest de geloofwaardigheid van deze beweerde detentie.

Verzoekster brengt ter staving van haar concrete problemen bovendien niet het minste begin van bewijs bij. Zij verklaarde nochtans dat er tegen haar een rechtszaak zou zijn begonnen en dat de procedure in deze zaak nog steeds lopende zou zijn bij de rechtbank. Deze vaststelling klemt nog des te meer daar zij evenmin kon preciseren bij welke rechtbank haar zaak aanhangig zou zijn (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst, p.3).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden afkomst van Bucu Zau in Cabinda noch aan haar beweerde asielrelaas.

De door verzoekster neergelegde medische documenten (administratief dossier, stuk 21: documenten; rechtsplegingdossier, stuk 1), vermogen niet afbreuk te doen aan het voorgaande. Uit deze attesten blijkt weliswaar dat zij een letsel vertoont doch zij vormen geenszins een bewijs voor de plaats waar, de omstandigheden waarin of de wijze waarop verzoekster dit letsel heeft opgelopen. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zowel haar afkomst als haar asielrelaas kan dan ook niet worden aangenomen dat er enig causaal verband zou bestaan tussen haar vermeende problemen in haar land van herkomst en haar medische problemen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan degene aan de grondslag van haar asielrelaas. Gelet op de sub 2.2.5. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS